

Arrest

nr. 346 994 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Gaza. Daar woonde u uw hele leven, meer bepaald in Nuseirat. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U bent ongehuwd. U behaalde in Gaza een hoger diploma multimedia-design en qua werk hielp u uw vader, die op zijn beurt posters en logo's ontwierp. U hielp tevens met uw neef op de markt, waar u zelf ook zaken verkocht.

Op 6 september 2023 bent u uit Gaza vertrokken vanwege de oorlog en de slechte leefomstandigheden. U reisde met de bus en het vliegtuig via Egypte naar Turkije, waar u enkele dagen later aankwam. Op 16 november 2023 ging u op illegale wijze naar Griekenland met een opblaasbare boot. U kwam aan op Kos en er werd diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming voor u geregistreerd. U kwam terecht in een opvangkamp. Op 21 december 2023 werd u in Griekenland erkend als vluchteling en ongeveer 1 à 1,5 maand later moest u het kamp verlaten. In de periode hierop volgend overnachtte u in een kerk en in een

schapenstal. Er was echter geen werk voorhanden in Kos. Op 15 maart 2024 reisde u op aanraden van andere vluchtelingen naar Kreta, op zoek naar werkgelegenheid. U verbleef in een verlaten huis in Chania in vuile omstandigheden en u vond in deze regio wel een job in het zwart, 1 à 2 dagen per week, in de bouw. U reisde daarnaast voor één dag naar Athene. Naast uw moeilijkheden om huisvesting en tewerkstelling te vinden, kreeg u soms ook vreemde blikken van Grieken vanwege uw Arabische afkomst. Op 18 juni 2024 ging u naar Thessaloniki om er uw Grieks reispaspoort te gaan afhalen. Twee dagen later, op 20 juni 2024, nam u vanuit diezelfde stad een vliegtuig naar België.

U kwam aan in België op 20 juni 2024 en diende hier 's anderendaags, op 21 juni 2024, een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u (opnieuw) in slechte levensomstandigheden terecht te komen.

Ter staving van uw verklaringen diende u de volgende documenten in: uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en reispaspoort (originelen gezien); een kopie van uw AMKA (sociaal zekerheidsnummer); foto's van uw levensomstandigheden in Griekenland; uw Palestijnse identiteitskaart en uw Palestijns paspoort met daarin een Turks visum (originelen gezien); kopieën van uw geboortecertificaat, UNRWA-family record en documenten van uw universiteit; een schermopname van uw Facebook-profiel; kopieën van de geboorteaktes van uw gezinsleden en van uw vaders identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de 'Eurodac Search Result', uw verklaringen en informatie van de Griekse autoriteiten blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, aldus Griekenland. U verkreeg er de vluchtelingenstatus. U bent bovendien in het bezit van een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET) en vluchtelingenpaspoort, met respectievelijke vervaldatum 20 december 2026 en 22 februari 2029 (zie administratief dossier, ook mappen 'documenten' en 'landeninformatie').

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de

begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun

individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud verwees u naar een gebrek aan huisvesting en werkgelegenheid in Griekenland (CGVS p.8-13).

Allereerst moet worden vastgesteld dat u zich doorheen uw procedure tegensprak over uw verblijfplaatsen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u eerst in Kos verbleef, vervolgens in Athene en daarna in Kreta (verklaring DVZ, vraag 33; CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op uw persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u eerst in Kos bleef, hierop volgend naar Kreta ging -allebei voor langere tijd- en als laatste naar Thessaloniki reisde. In Thessaloniki zou u 2 à 3 dagen gebleven zijn om vervolgens Griekenland te verlaten. Van een eventueel verblijf in Athene repte u met geen woord (CGVS p.8). Hiermee geconfronteerd, opperde u dat u wel degelijk naar Athene bent gereisd, maar daar slechts één dag bleef en niet geprobeerd heeft om er huisvesting te vinden (CGVS p.12). Dit kan totaal niet overtuigen. Bij DVZ beschreef u immers duidelijk dat u naar Athene was vertrokken met als doel werk te vinden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5), hetgeen impliceert dat u daar logischerwijze langer dan één dag daar moet zijn geweest. Dergelijke tegenstrijdigheid plaatst reeds een kanttekening bij de geloofwaardigheid van uw problemen in Griekenland.

Daarnaast merkt het CGVS op dat uw Grieks reispaspoort werd afgegeven op 23 februari 2024 (map 'documenten', stuk nr. 1). Dit is opvallend kort na de toekenning van uw vluchtelingenstatuut in Griekenland (op 21 december 2023) en de periode waarin u uw opvangcentrum in Kos verliet (eind januari of begin februari; CGVS p.9). Ook dit werpt een vreemd licht op uw verklaring als zou u geprobeerd hebben om in Griekenland een (permanente) job en huisvesting te vinden. Dat u het paspoort pas in juni 2024 bent gaan afhalen -overigens een blote beweringdoet hieraan geen afbreuk (CGVS p.7, p.13). Het feit dat het paspoort werd afgegeven in februari 2024 toont aan dat u reeds toen van plan was om Griekenland te verlaten, en doet vermoeden dat uw vier volgende maanden in het land louter waren bedoeld om geld te sparen en (zodoende) uw reis naar België voor te bereiden.

Dit wordt tevens bevestigd door uw vage verklaringen over uw zoektocht naar permanente huisvesting en jobs in Griekenland, waaruit niet kan worden afgeleid dat u hiertoe ernstige stappen heeft gezet.

Gevraagd hoe u in Kos naar werk zocht, verklaarde u dat u langs ging bij winkels en mensen (CGVS p.11). Er was ook een specifieke plaats waar werkzoekenden naartoe gingen, doch ook daar ving u steeds bot (CGVS p.10). In Kreta vond u wel een job in de bouw, via een gelijkaardige 'halte' waar werkzoekenden kwamen opdagen, doch dit was slechts sporadisch en in het zwart (CGVS p.12). Echter kan niet worden vastgesteld dat u verregaande inspanningen leverde om ook in het legale circuit werk te zoeken. Ook blijkt nergens uit uw antwoorden dat u zich bijvoorbeeld liet inschrijven bij uitzendbureaus of (online) databanken (CGVS p.11-12). Gevraagd of u de Openbare Dienst voor Arbeidsvoorziening (DYPA) consulteerde, antwoordde u ook van niet. U kende dit naar eigen zeggen niet (CGVS p.12). Nochtans mag worden verwacht dat u het nodige doet om hiernaar te informeren en dat u hiertoe ook in staat bent. Het lukte u immers wel om allerhande voorbereidingen te treffen (transport, paspoort en geld; zie ook infra) om Griekenland te verlaten. Uw gebrek aan démarches om (op legale wijze) werk te vinden blijkt verder ook uit uw uiterst korte verblijven in Thessaloniki en Athene. In Thessaloniki bleef u slechts 2 à 3 dagen (CGVS p.8) en in Athene cf. de laatste versie van uw verklaringen slechts één dag (zie supra). Nochtans zijn dit de twee grootste steden van Griekenland en kan worden verwacht dat ginds ook werkopportunities in verscheidene sectoren voorhanden zijn.

Voorts gevraagd naar de stappen die u ondernam om huisvesting te vinden, verklaarde u dat u in Kos rondvraag deed op straat (CGVS p.10). In Kreta deed u dit eveneens en zou u tevens een hulporganisatie hebben geraadpleegd (CGVS p.11-12). Dat u ernstige pogingen ondernam om bij deze laatste organisatie hulp te krijgen, moet echter worden betwijfeld. Zo kon u u niet met zekerheid zeggen hoe deze organisatie heette ("misschien Helios") en stelde u dat u de dag van uw bezoek geen hulp ontving wegens een incident met een gestolen gsm (CGVS p.11-12). Gevraagd of u op een later moment bent terugggegaan antwoordde u van niet, hoewel dit redelijkerwijze mag worden verwacht. U gaf hierbij het excuus dat u moest betalen voor vervoer, dat u andere prioriteiten had en dat de organisatie vooral gezinnen en minderjarigen hielp (CGVS p.12). Echter zijn dit slechts blote beweringen en veronderstellingen. Er mag bovendien worden van uitgegaan dat bijstand inzake huisvesting wel degelijk prioritair moet zijn geweest als u werkelijk in Griekenland wilde blijven. Dat u zich beklaagt over transportkosten maar daarentegen wel aan geld geraakte om een paspoort aan te schaffen en om naar Thessaloniki te reizen zodoende Griekenland te verlaten (CGVS p.7), is opnieuw veelzeggend. In dit verband merkt het CGVS op dat u ook geen andere bijstandsorganisaties op Kreta raadpleegde, met hetzelfde argument inzake transportkosten (CGVS p.12). Dit kan allemaal niet overtuigen. Verder kan uit uw verklaringen ook niet blijken dat u een beroep hebt gedaan op vastgoedbureaus. Dat dergelijke bureaus op Kos niet bestonden, is niet geloofwaardig (CGVS p.10).

U voegde toe dat u, om legaal te kunnen werken in Griekenland, een bankrekening nodig had en u daarvoor een geregistreerd adres moest hebben (CGVS p.12). Gelet op bovenstaande mag worden verwacht dat u alsnog de nodige stappen onderneemt om dergelijk adres te bekomen. Het staat u tevens vrij om, in afwachting van een vaste adres, uw domicilie bij kennissen of vrienden in Griekenland te plaatsen. In dit verband kan worden aangestipt dat u in Griekenland ook over een AFM- of fiscaal registratienummer beschikt (CGVS p.8). Volgens de landeninformatie geeft dit u toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Uit de verschillende elementen in uw dossier blijkt dat u een gezonde jongeman bent, zonder vermeldenswaardige medische problemen (CGVS p.13). U ondernam op eigen houtje verschillende reizen, namelijk van Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland, binnen Griekenland (zie supra) en ook van Griekenland naar België (CGVS p.6; verklaring DVZ, vraag 33). Hier in België hebt u ook reeds de weg gevonden naar een legale job via een uitzendbureau (CGVS p.4-5). Aldus kan worden aangenomen dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent om bij terugkeer naar Griekenland hetzelfde te doen en ginds de draad van uw leven op te nemen. U beschikt bovendien over een vrienden- en familienetwerk op wie u, indien nodig, beroep kunt doen. Zo kon u rekenen op uw broer voor transportkosten binnen Griekenland (CGVS p.11) en hebt u een vriend in België die uw transportticket naar Thessaloniki en uw vliegticket naar België voorschoot of betaalde (in totaal 250 à 350 euro) (CGVS p.13). U beschikt bovendien over (andere) vrienden in België die u hier een onderkomen boden (CGVS p.4) alsook enkele van uw neven die hier een verblijfsstatuut hebben (CGVS p.5).

Waar u tot slot nog verwees naar het gegeven dat u soms vreemde blikken kreeg van Grieken en zij soms afstand van u namen toen ze merkten dat u van Arabische origine bent (CGVS p.14) moet worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig ook, dergelijke situaties onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een onmenselijke of vernederende behandeling.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten kunnen niet leiden tot een ander besluit. Uw Griekse ADET, reispaspoort en AMKA bevestigen dat u, naast uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland, ook een geldige verblijfsvergunning heeft alsook toegang tot de sociale zekerheid. De foto's van uw verblijf in Griekenland doen hieraan geen afbreuk, evenmin aan eerder gedane vaststellingen in deze beslissing omtrent uw gebrek aan ernstige inspanningen om een vaste woning en job te vinden (zie supra). De andere documenten hebben louter betrekking op uw Palestijnse nationaliteit en identiteit, uw verblijf in Gaza en (de situatie van) uw familieleden ginds.

In de mate dat uw advocaat op het einde van uw onderhoud nog wees op de nationaliteit van de EUAA-deskundige die uw interview afnam (CGVS p.15), herinnert het CGVS eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA-experten werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams” (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA-deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Uw advocaat uitte tevens kritiek op het gegeven dat uw onderhoud in het Engels verliep en uw verklaringen werden vertaald naar het Nederlands (CGVS p.15). Wat dit betreft, herinnert het CGVS aan artikel 51/4 van

de Vreemdelingenwet, dat de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt echter niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u de tolk goed hebt begrepen (CGVS p.2, p.15).

In het kader van het operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen (beschikbaar op:

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf), doen de deskundigen van het EUAA een beroep op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities van het persoonlijk onderhoud worden vervolgens vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaatgeneraal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);
- Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);
- Geen toegang tot de gegevens door beheerders;
- Geen analyse van de inhoud;
- Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>;

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de door eTranslation geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat niets de dossierbehandelaar belet om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie in die zin: RvS, 3 september 2008 nr. 185.993; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; CCE, nr. 74270 van 31 januari 2012; RvV, nr. 115135 van 3 december 2013; RvV, nr. 130815 van 3 oktober 2014; RvV, nr. 128116 van 18 augustus 2014; RvV, nr. 182657 van 22 februari 2017; CCE, nr. 221 791 van 27 mei 2019; CCE, nr. 224 358 van 29 juli 2019, CCE, nr. 278 521 van 10 oktober 2022).

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert.

Belangrijk om hierbij op te merken is ook dat u een kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud heeft aangevraagd (zie briefwisseling) doch geen opmerkingen overmaakte aan het CGVS binnen de hiertoe voorziene termijnen, hetgeen impliceert dat u en uw advocaat akkoord gaan met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister erop dat er u internationale bescherming verleend werd in Griekenland en u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina/Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”*.

2.2. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 24 april 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een brief van RSA d.d. 16/01/2026 (bijlage 1) en een brief van de Europese Commissie d.d. 04/12/2023 (bijlage 2) (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.4.3. Inzake de kritiek in het verzoekschrift betreffende het gegeven dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een Engelssprekende EUAA-medewerker, bemerkt de Raad het volgende.

Zo wijst de Raad er in de eerste plaats op dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het CGVS de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 14, eerste lid, tweede alinea van de richtlijn 2013/32/EU, luidt als volgt:

“Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met een *“andere instantie”* uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet:

“Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 2548/001, p. 93-94).

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen *“Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”*, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 (waarvan verwerende partij de weblink bijbrengt in de bestreden beslissing). Dit operationeel plan voorziet onder punt 1.4.4. (p. 18) in een gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams (waarvan verwerende partij tevens de weblink bijbrengt in de bestreden beslissing) en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming. Bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken mogen deskundigen niet discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de

legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is met name van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de gedragscode van het EUAA voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams. Al deze deskundigen zullen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Bureau georganiseerde operationele activiteiten (p. 24).

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen door het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Voorts wordt benadrukt dat de EUAA-experten opgeleid worden door het CGVS en het EUAA. In de bestreden beslissing benadrukt verwerende partij dat de EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams zich aan de hoogste normen houden op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme en zij bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten garanderen overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Vluchtelingenverdrag. Verwerende partij vervolgt in de bestreden beslissing dat deze verplichting in het bijzonder van belang is wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben, waartoe deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams zich moeten houden aan en handelen in overeenstemming met de EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams.

De Raad stipt verder aan dat uit het voorgaande blijkt dat de tijdelijke inzet van *in casu* EUAA-medewerkers strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en superviseren van ontwerpbeslissingen, blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS die in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Waar haar advocaat op het einde van haar persoonlijk onderhoud nog wees op de nationaliteit van de EUAA-deskundige die het persoonlijk onderhoud afnam (notities CGVS, p. 15), onderstreept de Raad dat uit het loutere gegeven dat de *protection officer* die het gehoor afnam de Griekse nationaliteit zou hebben gehad geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat haar beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd beoordeeld of dat er sprake is van een belangenconflict, temeer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams (cf. voormeld 1.4.4. van het "*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*", p. 18).

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het beginsel van onpartijdigheid dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en bij het behandelen van de hen opgelegde zaken niet vooringenomen mogen zijn. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, heden vervangen door de richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijf mag geven van partijdigheid of persoonlijke

vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o.*, pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, “*Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel*” in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, *H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoekende partij niet *in concreto* aantoonde dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken, terwijl het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of superviseren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft.

Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de *protection officer*, die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid met de verzoeker om internationale bescherming en de verklaringen van verzoekende partij heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens verzoekende partij mogelijke partijdigheid van de *protection officer* te remediëren. Zo kan de verzoekende partij overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen en daarover zelf of via haar advocaat aan het CGVS schriftelijk haar opmerkingen bezorgen, die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens in verband met het verzoek om internationale bescherming een beslissing te nemen.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door verzoekende partij geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn. Verzoekende partij heeft op geen enkel ogenblik opmerkingen geuit ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij – die tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf de notities van het persoonlijk onderhoud te willen ontvangen en aan wie vervolgens een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd overgemaakt – wordt overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhoud die haar werden bezorgd wanneer geen opmerkingen worden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn. Ook uit een zorgvuldige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, die zowel de vertaalde Nederlandstalige als de Engelstalige versie te raadplegen zijn in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de *protection officer* zou kunnen blijken. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde expert *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door de (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS.

Verder wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden het volgende gemotiveerd: “*Uw advocaat uitte tevens kritiek op het gegeven dat uw onderhoud in het Engels verliep en uw verklaringen werden vertaald naar het Nederlands (CGVS p.15). Wat dit betreft, herinnert het CGVS aan artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, dat de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt echter niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de*

proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee."

Verzoekende partij toont evenmin *in concreto* aan dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoekende partij, noch haar advocaat, gewag gemaakt van concrete problemen of moeilijkheden omwille van het gebruik van de Engelse taal door de *protection officer* die het persoonlijk onderhoud afnam. Ook blijkt uit niets dat het gebruik van de Engelse taal haar advocaat belette verzoekende partij afdoende bij te staan. Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud gaf haar advocaat daarentegen een uitgebreide uiteenzetting (notities CGVS, p. 15). Verzoekende partij levert niet de minste inhoudelijke kritiek op de vertaling van het persoonlijk onderhoud door de EUAA-medewerker dat in de Engelse taal doch met bijstand van een tolk Arabisch plaatsgevonden heeft. Dient in dit verband te worden herhaald dat het originele gehoorverslag, dat in het Engels is opgesteld, alsook de vertaling naar het Nederlands zich bevinden in het administratief dossier, waardoor verzoekende partij over de mogelijkheid beschikt om de vertaalde versie van het gehoorverslag, indien nodig, te verifiëren aan de hand van het origineel. Verzoekende partij geeft verder allerminst blijk van het feit dat zij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont zij aan dat zij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan zij meent dat die belangrijk waren in het kader van haar beschermingsverzoek.

Waar verzoekende partij het gebruik van het vertaalprogramma *eTranslation* hekelt, merkt de Raad op dat *eTranslation* een geavanceerde neutrale vertaaldienst van de Europese Commissie is die hoogwaardige vertaaldiensten aanbiedt en alle nodige garanties biedt op het vlak van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de Europese Unie. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is.

Verder wijst verwerende partij in de bestreden beslissing, wat betreft de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), nog dienstig op het volgende: *"Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaatgeneraal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;*

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- *Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);*
- *Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);*
- *Geen toegang tot de gegevens door beheerders;*
- *Geen analyse van de inhoud;*
- *Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>).*

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het CGVS is toevertrouwd.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese

Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweemde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Verzoekende partij maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de formele motiveringsplicht dan ook niet aannemelijk.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 21 december 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 21/12/2023 tot 20/12/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 23/02/2024 tot 22/02/2029) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 8-9; Griekse ADET en reispaspoort

(originelen gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1 en 2); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

De door verzoekende partij per aanvullende nota bijgebrachte brieven van RSA en van de Europese Commissie werpen hierop geen ander licht. De Raad onderstreept dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

In haar aanvullende nota verwijst verzoekende partij nog naar een "*schrijven van de Griekse NGO's aan de CGVS dd. 19/11/2025*", doch dient door de Raad te worden vastgesteld dat zij nalaat dit schrijven bij te brengen waardoor hiermee geen rekening kan worden gehouden. Inzake de kritiek op het rapport "*Aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, alsook op de geüpdatete versie van dit rapport van 6 januari 2026, merkt de Raad nog op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar deze rapporten. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op deze rapporten.

Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.7. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 7), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 7; Griekse ADET en reispaspoort (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1 en 2 (originelen gezien))).

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsdocumenten, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder gaf verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aan dat zij in Griekenland ook nog een ander document kreeg, waarvan ze niet wist of het de toekenning van een AFM of een AMKA betrof (notities CGVS, p. 8). Uit het door haar neergelegde document blijkt dat het betrekking heeft op de toekenning van een AMKA (zie AMKA-document (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 18)).

Dient evenwel te worden opgemerkt dat niettemin kan worden aangenomen dat verzoekende partij tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM). Blijkens de beschikbare informatie krijgen mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van zijn AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Ook wat betreft haar AMKA geldt dat dit geldig blijft zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24). Inzake het AMKA merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Zij het evenwel opgemerkt dat verzoekende partij een AMKA uitgereikt kreeg

voor deze nieuwe regelgeving (zie AMKA-document (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 18)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is een eventuele inactieve AMKA te (her)activeren.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Dat zij reeds zouden moeten beschikken over een actieve AMKA, zoals verzoekende partij betoogt, kan door de Raad niet worden gevolgd. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages (p. 22 en 34) worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen. Geen enkele van de andere beschikbare bronnen bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hiervan geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Het verslag *"Feitenonderzoek"* stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 37). Uit de *"COI Focus Grece. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail"* d.d. 13 februari 2026 (bijlage 1 van de aanvullende nota van verwerende partij), waarin bijkomend onderzoek werd gedaan naar deze kwestie, blijkt dat een AMKA-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dat dit geenszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Van een cirkelredenering tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst is dan ook geen sprake. Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Wat betreft nog de argumentatie in verband met de AMA (*National Insurance Number*) wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023 (eveneens bijgebracht door verzoekende partij), dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is. Verzoekende partij toont geenszins *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om voormelde documenten die gevraagd worden in het kader van een AMA-aanvraag te bekomen en dat zij hierdoor geen toegang heeft tot de Griekse arbeidsmarkt.

2.4.8. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoonst dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over haar verblijfplaatsen in Griekenland en aldus geen duidelijk zicht biedt op haar (levens)omstandigheden in Griekenland. In de bestreden beslissing worden dienaangaande immers volgende terechte en pertinente

bevindingen gedaan: *“Allereerst moet worden vastgesteld dat u zich doorheen uw procedure tegensprak over uw verblijfsplaatsen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u eerst in Kos verbleef, vervolgens in Athene en daarna in Kreta (verklaring DVZ, vraag 33; CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op uw persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u eerst in Kos bleef, hierop volgend naar Kreta ging -allebei voor langere tijd- en als laatste naar Thessaloniki reisde. In Thessaloniki zou u 2 à 3 dagen gebleven zijn om vervolgens Griekenland te verlaten. Van een eventueel verblijf in Athene rept u met geen woord (CGVS p.8). Hiermee geconfronteerd, opperde u dat u wel degelijk naar Athene bent gereisd, maar daar slechts één dag bleef en niet geprobeerd heeft om er huisvesting te vinden (CGVS p.12). Dit kan totaal niet overtuigen. Bij DVZ beschreef u immers duidelijk dat u naar Athene was vertrokken met als doel werk te vinden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5), hetgeen impliceert dat u daar logischerwijze langer dan één dag daar moet zijn geweest. Dergelijke tegenstrijdigheid plaatst reeds een kanttekening bij de geloofwaardigheid van uw problemen in Griekenland.”*

Verder merkt de Raad op dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij reeds relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, hetgeen allerm minst getuigt van daadwerkelijke en ernstige pogingen om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 21 december 2023 en verliet zij Griekenland reeds een half jaar later, op 20 juni 2024 (notities CGVS, p. 8-9; verklaring DVZ, vragen 23 en 33). Overigens verklaart zij pas eind februari/begin maart 2024 in het bezit te zijn gesteld van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) (notities CGVS, p. 8). Over haar Griekse reispaspoort verklaart zij dat het reeds eerder klaar was – blijkens de kopie van haar Griekse reispaspoort werd dit document afgeleverd op 23/02/2024 (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 1) – maar dat zij het pas in juni 2024 is gaan afhalen omdat zij eerst moest sparen zodat zij genoeg geld had om het te gaan halen (notities CGVS, p. 7, 9 en 13). Twee dagen na het verkrijgen van haar Griekse reispaspoort verliet zij Griekenland (notities CGVS, p. 9). Het heeft er dan ook alle schijn van dat verzoekende partij louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten kon bekomen die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland, waarmee zij immers evenmin overtuigt in Griekenland ernstige pogingen te hebben ondernomen om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig gewezen op haar vage verklaringen over haar zoektocht naar permanente huisvesting en jobs in Griekenland, waaruit niet kan worden afgeleid dat zij hiertoe ernstige stappen heeft gezet: *“Gevraagd hoe u in Kos naar werk zocht, verklaarde u dat u langs ging bij winkels en mensen (CGVS p.11). Er was ook een specifieke plaats waar werkzoekenden naartoe gingen, doch ook daar ving u steeds bot (CGVS p.10). In Kreta vond u wel een job in de bouw, via een gelijkaardige ‘halte’ waar werkzoekenden kwamen opdagen, doch dit was slechts sporadisch en in het zwart (CGVS p.12). Echter kan niet worden vastgesteld dat u verregaande inspanningen leverde om ook in het legale circuit werk te zoeken. Ook blijkt nergens uit uw antwoorden dat u zich bijvoorbeeld liet inschrijven bij uitzendbureaus of (online) databanken (CGVS p.11-12). Gevraagd of u de Openbare Dienst voor Arbeidsvoorziening (DYPA) consulteerde, antwoordde u ook van niet. U kende dit naar eigen zeggen niet (CGVS p.12). Nochtans mag worden verwacht dat u het nodige doet om hiernaar te informeren en dat u hiertoe ook in staat bent. Het lukte u immers wel om allerhande voorbereidingen te treffen (transport, paspoort en geld; zie ook infra) om Griekenland te verlaten. Uw gebrek aan démarches om (op legale wijze) werk te vinden blijkt verder ook uit uw uiterst korte verblijven in Thessaloniki en Athene. In Thessaloniki bleef u slechts 2 à 3 dagen (CGVS p.8) en in Athene cf. de laatste versie van uw verklaringen slechts één dag (zie supra). Nochtans zijn dit de twee grootste steden van Griekenland en kan worden verwacht dat ginds ook werkopportunities in verscheidene sectoren voorhanden zijn.*

Voorts gevraagd naar de stappen die u ondernam om huisvesting te vinden, verklaarde u dat u in Kos rondvraag deed op straat (CGVS p.10). In Kreta deed u dit eveneens en zou u tevens een hulporganisatie hebben geraadpleegd (CGVS p.11-12). Dat u ernstige pogingen ondernam om bij deze laatste organisatie hulp te krijgen, moet echter worden betwijfeld. Zo kon u u niet met zekerheid zeggen hoe deze organisatie heette (“misschien Helios”) en stelde u dat u de dag van uw bezoek geen hulp ontving wegens een incident met een gestolen gsm (CGVS p.11-12). Gevraagd of u op een later moment bent teruggegaan antwoordde u van niet, hoewel dit redelijkerwijze mag worden verwacht. U gaf hierbij het excuus dat u moest betalen voor vervoer, dat u andere prioriteiten had en dat de organisatie vooral gezinnen en minderjarigen hielp (CGVS

p.12). Echter zijn dit slechts blote beweringen en veronderstellingen. Er mag bovendien worden van uitgegaan dat bijstand inzake huisvesting wel degelijk prioritair moet zijn geweest als u werkelijk in Griekenland wilde blijven. Dat u zich beklaagt over transportkosten maar daarentegen wel aan geld geraakte om een paspoort aan te schaffen en om naar Thessaloniki te reizen zodoende Griekenland te verlaten (CGVS p.7), is opnieuw veelzeggend. In dit verband merkt het CGVS op dat u ook geen andere bijstandsorganisaties op Kreta raadpleegde, met hetzelfde argument inzake transportkosten (CGVS p.12). Dit kan allemaal niet overtuigen. Verder kan uit uw verklaringen ook niet blijken dat u een beroep hebt gedaan op vastgoedbureaus. Dat dergelijke bureaus op Kos niet bestonden, is niet geloofwaardig (CGVS p.10).

U voegde toe dat u, om legaal te kunnen werken in Griekenland, een bankrekening nodig had en u daarvoor een geregistreerd adres moest hebben (CGVS p.12). Gelet op bovenstaande mag worden verwacht dat u alsnog de nodige stappen onderneemt om dergelijk adres te bekomen. Het staat u tevens vrij om, in afwachting van een vaste adres, uw domicilie bij kennissen of vrienden in Griekenland te plaatsen. In dit verband kan worden aangestipt dat u in Griekenland ook over een AFM- of fiscaal registratienummer beschikt (CGVS p.8). Volgens de landeninformatie geeft dit u toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem)."

2.4.9. Wat betreft nog haar verklaring dat zij soms vreemde blikken kreeg van Grieken en dat zij soms afstand van haar namen toen ze merkten dat zij van Arabische origine was (notities CGVS, p. 14), volgt de Raad de commissaris-generaal tevens waar deze hieromtrent motiveert dat, hoe betreurenswaardig ook, dergelijke situaties onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook kan hieruit op zich niet worden afgeleid dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat zou stellen om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Bovendien mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. De Raad merkt op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

2.4.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet het minste concrete element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. De Raad treedt verwerende partij immers bij in volgende motivering: "Uit de verschillende elementen in uw dossier blijkt dat u een gezonde jongeman bent, zonder vermeldenswaardige medische problemen (CGVS p.13). U ondernam op eigen houtje verschillende reizen, namelijk van Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland, binnen Griekenland (zie supra) en ook van Griekenland naar België (CGVS p.6; verklaring DVZ, vraag 33). Hier in België hebt u ook reeds de weg gevonden naar een legale job via een uitzendbureau (CGVS p.4-5). Aldus kan worden aangenomen dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent om bij terugkeer naar Griekenland hetzelfde te doen en ginds de draad van uw leven op te nemen. U beschikt bovendien over een vrienden- en familienetwerk op wie u, indien nodig, beroep kunt doen. Zo kon u rekenen op uw broer voor transportkosten binnen Griekenland (CGVS p.11) en hebt u een vriend in België die uw transportticket naar Thessaloniki en uw vliegticket naar België voorschoot of betaalde (in totaal 250 à 350 euro) (CGVS p.13). U beschikt bovendien over (andere) vrienden in België die u hier een onderkomen boden (CGVS p.4) alsook enkele van uw neven die hier een verblijfsstatuut hebben (CGVS p.5)." Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die hierop een ander licht werpen. Uit voormelde vaststellingen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te

ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.12. Met de loutere opmerking in het verzoekschrift dat gezinshereniging in Griekenland niet mogelijk zou zijn voor statushouders wordt verder niet aangetoond dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.4.13. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terughouding van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.14. De verwijzing in haar aanvullende nota naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.15. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.16. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-18) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse identiteitskaart (doc. 6 (origineel gezien)), haar Palestijns paspoort met daarin een Turks visum (docs. 7 en 8 (origineel gezien)), haar geboortecertificaat (doc. 4 (kopie)), het 'UNRWA-family record' (doc. 5 (kopie)), de schooldocumenten (doc. 15 (kopie)), de geboorteaktes van haar gezinsleden (docs. 9-14 (kopie)), haar vaders identiteitskaart (doc. 16 (kopie)) en de schermopname van haar Facebook-profiel (doc. 17) hebben louter betrekking op haar identiteit, herkomst, familiebanden en reisweg, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) (doc. 2 (origineel gezien)), Grieks reispaspoort (doc. 1 (origineel gezien)) en het AMKA-document (doc. 18 (kopie)) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, alsook dat zij er een AMKA verkreeg, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. De foto's van haar verblijf in Griekenland (doc. 3) doen evenmin afbreuk aan bovenstaande beoordeling en werpen in het bijzonder geen ander licht op de eerder gedane vaststellingen omtrent haar gebrek aan ernstige inspanningen om een vaste woning en job te vinden.

2.4.17. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing van verzoekende partij in haar aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT